

DIRİLİŞ POSTASI

BATı komitelerinden diktatörlerin Türkiye'yi açması

05 Eki 2016 - 06:39 - Analiz-Yorum G: 22 Oca 2021 - 15:42

Batı, Erdoğanfobi ve FETÖ

ABONE OL

Google News

ÖZCAN HIDIR / AA Türkofobi ya da Türkiyefobi henüz güncel uluslararası literatüre girmemiş olsa da, zenefobinin (yabancı düşmanlığı) ve İslamofobinin...

ÖZCAN HIDIR / AA

Türkofobi ya da Türkiyefobi henüz güncel uluslararası literatüre girmemiş olsa da, zenefobinin (yabancı düşmanlığı) ve İslamofobinin alt kategorisi olarak kabul edilebilir. Buna bugün artık bir de Erdoğanfobiyi ekleyebilir, hatta Türkofobinin daha ziyade Erdoğanfobi üzerinden dolaşıma sokulduğunu söyleyebiliriz. Son günlerde Batı'da bilinçli olarak sürekli gündemde tutulan bir Erdoğanfobi veya anti-Erdoğanizm olgusunun varlığı, Batı gazete ve televizyonlarını takip eden hemen herkesin malumu. Batı'da Erdoğanfobinin oluşmasında pek çok sebep etkili olsa da, 17-25 Aralık'tan itibaren ve özellikle 15 Temmuz'dan sonra, bu süreçte FETÖ mensuplarının son derece önemli rollerinin olduğu aşikâr. Zira FETÖ, artık Türkiye karşıtı bütün söylem ve eylemlerini "diktatör" ve "sultan" nitelemesiyle tamamen Erdoğan üzerinden yürütüyor. Çünkü biliyorlar ki bu Avrupalı, Batılı zihinlerde tarihi köklere sahip geçer bir akçe.

Avrupa'da "Türk korkusu" nun tarihi kökleri

Nitekim Avrupa'da "Türk korkusu" İstanbul'un fethinden sonra oluşmakla birlikte, özellikle 15. ve 16.

üzyıllarda yerleşik hale gelen ve bütün Avrupa'yı saran bir korku. İstanbul'u fetheden Fatih Sultan Mehmet ile Osmanlı'nın sınırını Viyana kapılarına dayandıran Kanuni Sultan Süleyman döneminde bu korkunun zirve yaptığını tarihi kayıtlardan biliyoruz. Dolayısıyla bu iki padişah, Avrupalı zihinlerde etkisi bugüne kadar devam eden travmalara sebep olmuş padişahlar. Batı'da (günümüzde biraz da diktatörlüğü ima edere tarzda kullanılan) "sultan" ifadesi genelde bu iki padişaha atıf yapar. İtalyanların korkunç bir şeyi ifade etmek ya da çocuklarını korkutmak için kullandığı "MammaliTurchi!" (Anneciğim! Türkler [geliyor]) ifadesi de bu korku ve travmanın çarpıcı bir dışavurumu. Yine dönemin belli başlı filozof, din adamı ve yazarlarında Türk korkusu işlenmiş ve Türklere karşı savaştan ve topyekûn mücadeleden söz edilmiş. Voltaire, Erasmus, John Calvin, Martin Luther gibi yazar, din adamı ve filozofların Türk karşıtı kitaplar yazması, söylemleri ve eylemleriyle toplumlarını Türklere savaşmaya çağırmaları bunun bir göstergesi olsa gerek. Mesela, Protestanlığın kurucusu Martin Luther'in "Türklerle Savaş Hakkında" ve "Türklere Karşı Ordu Vaazı" isimli iki kitabı vardır. Tıpkı, AB'nin üniversite öğrenci değişim programına ismini veren Desiderius Erasmus'un aslında Türk ve İslam karşıtı Hollandalı bir filozof-teolog olması gibi. Dönemin düşünürleri, teolojik olarak, Türklerin Tanrı'nın kendilerine yönelik bir cezası olduğu anlayışını, Avrupalı zihinlere kazımaya çalışmıştır. Bu bağlamda, Batı'nın dinî ve fikrî zihin kodlarının oluşumunda etkili olmuş şahsiyetlerin pek çoğunun Türkofobik ve aynı zamanda İslam karşıtı olmalarının, bu fikirleri işleyen kitaplar kaleme almalarının, günümüzdeki Türkofobi/Erdoğanfobinin yükselişinde önemli bir arka plan etkisine sahip olduğu yadsınamaz bir gerçek. Bugün Avrupa ve Batı medyasında yer alan bazı analizlerde, Erdoğan'ın Fatih'e ve Kanuni'ye atıf yapılarak "sultan" olarak sunulmasında da bu tarihi arka plan var.

Tarih tekerrür ediyor

Tarihin tekerrürden ibaret olduğu söylemine karşı Mehmet Akif merhum "Hiç ibret alınsaydı tekerrür mü ederdi" demişti. Ancak son dönemde Avrupa'daki Türk korkusu ve karşıtlığında tarihin tekerrür ettiği de son derece açık. Bu tekerrürün daha ziyade "Erdoğan korkusu" olarak tezahür ettiği de görülüyor. Amerika ve Avrupa ülkelerinde, Türkiye ve Erdoğan'la ilgili hemen her gün yayımlanan hiç bir haber-analiz ya da televizyon programı yok ki Erdoğan'ı "diktatör" olmakla suçlanmasın. Hatta sıradan insanlarla konuşurken bile, Türkiye söz konusu olduğunda, Erdoğan'ın bir "diktatör" olduğu yönünde imalar ve suçlamalar görülebilir. İnsan topluluklarının olgular karşısındaki tavırlarını inceleyen Walker Connor'un "İnsanların davranışlarını gerçeğin ne olduğu değil, insanların olgular hakkındaki inançları ve algıları tayin eder" sözünü haklı çıkaracak şekilde, maalesef Türkiye ve Erdoğan'la alakalı kanaatleri, üretilen imajlar belirliyor. Üretilen bu imajlar da gerçekleri örtüp onun önüne geçebiliyor. Bu durumda imajlar zihinleri adeta işgal ediyor ve o imajın gerisindeki gerçek alabildiğine sahipsiz kalıyor. Geçmişte öncelikle askerî, sonra da dinî sebeplerle oluşturulan, Türklere yönelik korku temelli bu imaj, Batılı zihinlerin arka planında hâlâ duruyor ve Türkiye ve Erdoğan söz konusu olduğunda refleksif olarak canlanıp dışa vuruyor. Bu açıdan, tarihin tekerrür ettiğinde kuşku yok: Farklı olan ise yalnızca şahıslar, dekor ve yöntemlerdeki değişiklikler.

Sebebi: Erdoğan liderliğindeki Türkiye'nin durdurulamaması

Bunun en önemli nedeni olarak, bütün karşı koymalara rağmen, Tayyip Erdoğan liderliğindeki Türkiye'nin köklerindeki tarihi referanslarına geri dönmesi, durdurulamaması, yıldızının sürekli parlaması, kendisine giydirilmeye çalışılan deli gömleğini giymeyi reddetmesi, "reaksiyoner" değil, "aksiyoner", "pro-aktif" politikalar izlemesi, daha önceki dönemlerde olduğu gibi Batılı karar vericilerin ajandasına göre değil kendi ajandasına göre hareket etmesi, Orta Doğu siyaseti başta olma üzere dünya siyasetinde "ben de varım" demesi, BM'deki konuşmasında Erdoğan'ın 193 ülkenin devlet veya hükümet başkanlarının huzurunda "Dünya beşten büyüktür" diyerek BM'nin adaletsiz yapısına vurgu

yapması, savunma sanayiini hızla güçlendirmesi, "Fırat Kalkanı" ile Suriye'de "oyun bozucu ve kurucu" olarak sahaya girmesi, bir yandan FETÖ, PKK, PYD gibi terör örgütlerinin bütün saldırılarını püskürtürken diğer yandan da hızla büyük projelerini hayat geçirmesi, Moody's gibi uluslararası finansal aygıtlar kanalıyla yürütülen ekonomiye yönelik manipülasyonlara aldırmandan yoluna devam etmesi, İslam dünyası başta olmak üzere pek çok ülkede etkin insani yardım faaliyeti yürütmesi, YTB, TİKA, Yunus Emre Enstitüsü ve yeni kurulan Maarif Vakfı gibi yurtdışına dönük "softpower" kabilinden faaliyet yürütecek kurumları hızla faaliyete geçirerek Batı Avrupa ülkeleri başta olmak üzere yurtdışındaki Türkleri etkin lobicilik anlamında mobilize edecek adımlar atması gibi pek çok sebep sayabiliriz. Ancak belki de hepsinden önemlisi, uzun yıllar Türkiye ve İslâm dünyası için oryantalizm tarafından devşirilip devreye sokulan FETÖ'nün 15 Temmuz'dan sonra büyük oranda deşifre edilerek Batı ülkelerinin yüzüne ayna tutulması olsa gerek.

Türkofobi/Erdoğanfobi'de FETÖ etkisi çok yoğun

Özellikle 15 Temmuz sonrasında FETÖ, Batı ülkeleri başta olmak üzere bütün dünyada Türkofobinin/Erdoğanfobinin en önemli aygıtı/enstrümanı halini aldı. Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya, Hollanda, Belçika gibi ülkeler başta olmak üzere hemen bütün Batı'da, Türkiye ve Erdoğan aleyhine gelişen bütün faaliyetlerde onların dolaylı/dolaysız etkisinin olduğu artık aşikar. Bu etki, ilgili ülkelerde zaten var olan Türkofobik/Erdoğanfobik söylem ve eylemlerle birleşince çok daha etkili kampanyalara dönüşüyor. Tabiatıyla bu durum, ilgili ülkelerin oralarda yaşayan Türklere yönelik bakış açılarında ve politikalarında negatif anlamda değişikliklere de yol açabiliyor. Bilhassa Avrupa ülkelerinde vatanına, milletine bağlı Türk kurum ve kuruluşları "Türkiye'nin ve Erdoğan'ın uzun kolları" olarak nitelenip afişe ediliyor. Bunun en son ve somut örneği, FETÖ'nün Avrupa yapılanmasındaki en önemli üslerinden biri olan Hollanda Meclisi'nde (Tweede Kamer) geçtiğimiz günlerde kabul edilen, Diyanet imamlarının Hollanda'da finanse edilmesinin entegrasyona engel teşkil ettiğine, Hollanda'nın içişlerine karışmak anlamına geldiğine ve dolayısıyla engellenmesi gerektiğine dair, Hıristiyan Demokrat Parti (CDA) tarafından verilip çoğunlukla kabul edilen önerge'dir. Geline bu noktada, yaklaşık üç yıldır Türk kurum ve kuruluşlarının Türklere entegrasyonuna engel teşkil ettiği yönündeki sistematik kampanyaların da etkisi inkar edilemez. Ancak buradaki en önemli etkenlerden biri, FETÖ mensuplarının "Diyanet imamları Türkiye ve Erdoğan'ın ajanlarıdır" şeklindeki propagandaları ve suçlamalarıdır. Nitekim bunun akabinde Diyanet'in statüsü, Diyanet'e bağlı camiler ve imamların durumu mercek altına alınmış, bu camilerin Erdoğan'ın Hollanda'daki propaganda alanları olduğuna dair pek çok haber-analiz medyada yer almıştır. Bu değirmene su taşıyanların en ön saflarında ise 15 Temmuz sonrasında "Erdoğanlı bir dünya görecektim; 15 Temmuz'un başarısız olmasına üzuldüm" diyen, Hollanda'daki ırkçı parti (PVV) lideri Geert Wilders, Hıristiyan partiler ve FETÖ elemanları geliyor. Esasen Diyanet camilerinin radikallikten uzak bir İslam yorumuna sahip olduğu, ilgili raporlarda sürekli vurgulanan bir olgu. Ne var ki, 17-25 Aralık ve son olarak da 15 Temmuz sonrasında FETÖ mensuplarının manipülasyonlarıyla yükselen "Erdoğan korkusu", somut olarak Diyanet camilerine/imamlarına ve Türkiye karşıtı faaliyetlere karşı sesini yükselten diğer Türk kurumlarına yönelik baskılar şeklinde tezahür ediyor. Bütün bunlar, Batıda bir yandan FETÖ ile etkin mücadele edilirken diğer yandan var olan fobiye azaltmaya (mümkünse gidermeye) ve bu fobi sonucunda oluşmuş Türkiye ve Erdoğan karşıtı olumsuz imajı restore etmeye yönelik nitelikli stratejik adımları gerekli kılıyor. Bunun için teşhisi iyi koymak, ardından da ona uygun tedavi sürecine girişmek elzem. Her iki durum için ise tarihin iyi etüt edilmesi gerektiği ve tekerrür etmemesi için ondan ibret almaya ihtiyaç duyulacağı izahtan varestedir.

Yorum yaz

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar

Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

